

Μία κομψή ομοιοπαγής
ὄπτια πέφτει κατά γής,
καὶ φαίνεται μὴ κνήμη,
κ' ὄλοι φωνάζουκοίμοι.

Ἐκεῖν' ἢ τόσον εὐγενής
ξασπλόνει ἔξαφνα πρηγής,
κ' ἔνα ποδάρη φαίνεται καθὼς μιλιάρδου στέκα,
ποῦ τὸ κυττάζεις μὴ φορὰ καὶ τὸ θυμάσαι δέκα.

Παντοῦ δρομῶν ἀμιλλα, παντοῦ πληθῆς τραυμάτων,
καὶ ξεφωνίζει μὴ φωνή:
ὄρε παιδιὰ τί θὰ γενῆ
σὰν φθάσωμε καὶ στὸν καιρὸν τῶν κινυκῶν καυμάτων.

Καὶ πέρ' ἀπὸ τὸν Κίσαβο καὶ πέρ' ἀπὸ τὸ Σουλι
τὸ σκαίτηγ ῥίγκ ἠμολογοῦν ἐλευθεροὶ καὶ δοῦλοι,
κ' ἔνας Ρωμηὸς ἀληθινὰ
δὲν εἶναι τῶρα πουθενά,
ποῦ νὰ μὴ βᾶξῃ σφριγιλῆς στὰ πόδια του καρῶλι.

Φεγγολοῦν τὰ πέλαγ' στὴν Τένεδο, στὴ Σάμο,
καὶ κάθε πατιναριστῆς, ὅπου κυλέται χάμο,
ἐρρέκαζε κ' ἔβρόντησε:... τοῦ σκαίτηγ πολεμάρχι,
μὲ τροχοφόρα πέδιλα σφύρε τὸν Πατριάρχη.

Π. — Ὅρεσ λοιπὸν, γαιδοῦρι,
τρέις φάτας μὲς στὴ μούρη.

Ἐκ τῆς Στζαμποῦλ ἐπιστολῆ τοῦ φιλοτουρκοῦ Φασούλῃ.

Ἄγαπητέ μου Περικλῆ, κακὰ καλασιμένη,
στὴν Πόλι ξαναβρίσκομαι, στὴν Πόλι ξαναχάσκω,
κ' ὅπως μοῦ λὲν ἀγαράματα καὶ καὶ τόσκι διαβασμένω
τὸ Σύνταγμα μοῦ φαίνεται πὼς ἔπαθ' ἔνα φιάσκο.

Διαβαίνουν μῆνες, Περικλῆ, διαβαίνουν ἔβδομαδες,
καὶ βλέπω τοὺς θεράποντας κυρίαν ἀνατίρους,
ὄμως ἐγὼ συντάσσομαι καὶ μὲ τοὺς Οὐλεμάδες,
καὶ μὲ τοὺς ἐθνικοφρονας καὶ τοὺς φιλελευθέρους.

Ἐχὼ φορὸνμο μαζὰ
καὶ πηγαῖνω πρακτικά,
κ' ὄλοένα προσκολλῶ
μὲ τὸ κόμμα, ποῦ νικᾷ.

Σήμερα μὲ τὸν μουτσούν,
αὐριὸν μὲ τὸν κουτσούν,
σήμερα μὲ τὸν Κρημλῆ, αὐριὸν μὲ τὸν Χιμῆ,
καὶ γὰ τούτων καὶ γὰ αὐτῶν οἱ παλμοὶ μου κ' οἱ ψαλμοὶ.

Τῆς Ἐνώσεως-Προόδου τὸ σπουδαῖο Κομητάτο
ἔφερε καὶ τὸ Ντοβλέτα καὶ τὸ Σύνταγμα ἄνω κάτω.
Οἱ κλεινοὶ Κομητατῆδες τῶχαν ὄλοι παρακάνει,
κ' ἤθελαν καλὰ καὶ σώνει νὰ γενῶν αὐτοὶ Σουλτάνοι.

Ἄλα τᾶθελαν δὴκὰ των, τὸν Βεζῆρη, τὰ Ντοβλέτα,
τὰ μαξιότα, τὰ ρουσφέτια,
φανεροὺς κ' ἀδήλους πόρους,
καὶ Σουλτανικὸς χαφιέδες,
καὶ γὰ πνίγουν ἐς Βοσπόρους
καὶ νὰ δίνουνε καφφέδες.

Γι' αὐτοὺς μόνο χουριγέτ, γὰ τοὺς ἄλλους τίποτα...
καὶ τοῦ τύπου τὰ γραπτὰ τᾶθελαν ἀτίποτα,
ἄλλως σ' ἔστειλαν νὰ βρῆς τὸν Χασάν τῆς Σαμπερσι...
μωρὲ Σύνταγμα κ' αὐτὸ... σακρενὸν καὶ σακρισι.

Ἦθελαν, βρὲ μπαχλιβάνη,
νὰ τοὺς κινήσῃς τεμεινὰ,
καὶ νὰ καῖς παντοεινὰ
στὰ ρουδούγια τῶν λιβάνι.

Ἄλλως σούπεργαν τὸ φέσι
καὶ σ' ἐχώριζε στὴ μέση
Συνταγματικὸ σπαθί.

Μωρὲ Σύνταγμα κ' αὐτὸ,
κατὰ πάντα ζηλευτὸ...
φτωχὸ του νὰ μὴ βασιπαθῆ.

Ἔτσι συμβαίνει πάντοτε στὸν κόσμον τὸν εὐθῆθι,
δοσι, ἔπινοῦν γὰ ἄνθεραῖς τὰ κομισμένα κλήθηθι,
μετὰ τὰ νικητήρια μελωδικῶν παιάνων
αὐτοὶ τυραννικώτεροι προβάλλουν τῶν τυράννων.

Κι' ἂν εἶσαι φιλελευθέρως τῶντι χαρακτηρισθῆ
σκοῦσις γὰ τέτοια ἄνθεραῖς χλῆμας σκυτῆρ,
καὶ πρὸς τὸν κρῶτον στρέφεται σατραπῆν καὶ δεσπότην
καὶ τοῦ Γιάδῃς ἐπιθυμῆς τὸν ἀπαγῆ δεσποῖνθι,
ποῦ δόλοῦ δὲν ἀρέσεται ἐς στάσσαν ἄσεται
καὶ γενικὴ παρέχεται πρὸς ἄλλους ἀμνηστῆια.

Ἄλλ' ἔστι Δάκης ὀφθαλμὸς, δοσις τὰ πᾶν ὄρεθ,
καὶ τοὺς τυράννοὺς τῶν θεσπῶν τῶν βροῖσκι συμφορὰ,
κ' ἄλλοι τοὺς κόβουν γρήγορα τὸν βῆχα, Περικλέτο,
καὶ βλέπεις ἔνα Σύνταγμα, ποῦ θᾶλ' ἔπαρε τὸ.

Διαδηλώσεις κ' ἡ Τουρκῆ, Ρωμηοὶ συμπατριῶται,
τοὺς γαλονάδες τοὺς τρανοὺς τοὺς ἄερινον στρατιῶται,
μὰ κ' Οὐλεμάδες σεβαστοὶ μ' ἀλλήλητὰ καὶ κρότους
τοὺς Ὑπουργούς τοὺς δυστυχεῖς τοὺς κτάνουν αἰχμαλώτους.

Καὶ τῆς Βουλῆς ὁ Πρόεδρος κομμιμένος τραγογῆθι...
ἄρτι μ' αὐτὸ τὸ Σύνταγμα τί θᾶβολο θὰ γένῃ;
Καὶ τοῦ Γιάδῃς ὁ Παπισὰ μὲ λύγισμα καὶ χάρη,
βαστώντας τὸν Σαῖτ Πασιὰ
κ' ἄλλους χωμένους, στὰ χροῦσ,
ἔπᾶνω ὅτου Σύντάγματος τᾶράθια πατινάρι.

Ἄλλ' ὄμως καὶ Χανούμοσις, ποῦ βγαλαγὰ νὰ γηασμάρα των,
βᾶξουν καρῶλια σήμερα κ' αὐταῖς στὰ πασοῦμᾶρα των,
μὰ πατινάρι καὶ στρατὸς καὶ κλήρος Οὐλεμάς,
καὶ ὄρομο Σύνταγματικῶς ἐπῆραν σὰν κ' ἔμας.

Κι' ὁ Περικλέτος ἀπηχέι θεορισμὸν ἐπιτυχῆ.

Διαφῶδ' Ὑψιπουργὸς τοῦ Δικαίου Σαμπερῆτις,
ἔνας ῥήτωρ εὐφραδῆς, ἔνας ἀγαπὸς πολίτης,
Πρόεδρος τῶν Ζακανθῶν μὲ ημφάλωτ τὸν νοῦν,
κ' ὄλοι τῶρ ἀνεξαιρέτως τὸν Λομβάρδων ἐπαγοῦν,
ποῦκαμ' ἐλογοῖν τοιαυτῆν ἀληθῆς ἐπιτυχῆ
κ' ἀγαλλᾶσε μ' ἐκείνην κ' ἡ τῆς Θεμῆδος ψυχῆ.